

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο:	ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Τόπος:	ΑΘΗΝΑ
Αριθμός Απόφασης:	2198
Έτος:	2004

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 2198/2004

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 23 Μαρτίου 2004, με την εξής σύνθεση: Μ. Βροντάκης, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Δ' Τμήματος, Π. Κοτσώνης, Α. Χριστοφορίδου, Σύμβουλοι, Δ. Μακρής, Η. Μάζος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Α. Τριάδη, Γραμματέας του Δ' Τμήματος.

Για να δικάσει την από 22 Οκτωβρίου 2002 αίτηση:

του Μ. Υ., κατοίκου Περιστερίου Αττικής (Χρυσάνθου 37), ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Σπυρ. Κουλοχέρη (Α.Μ. 13867), στον οποίο δόθηκε προθεσμία δεκατεσσάρων (14) ημερών για την νομιμοποίησή του,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με την Ασημ. Ροδοκάλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 95/21420-344075/5.8.2002 απόφαση του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την οποία δεν ενεκρίθη η για ανθρωπιστικούς λόγους παραμονή του στην Ελλάδα.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Η. Μάζου. Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την αντιπρόσωπο του Υπουργού, η οποία ζήτησε την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 031921, 308445/2002 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ο αιτών, ιρακινής ιθαγενείας, εισήλθε στην Ελλάδα μέσω Λέσβου στις 4.2.1992 και την επομένη υπέβαλε αίτηση, με την οποία ζήτησε να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, υπό την έννοια του άρθρου 1Α παρ. 2 της κυρωθείσης με το ν.δ. 3989/1959 από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης περί της Νομικής Καταστάσε-

ως των Προσφύγων. Η αίτησή του αυτή απερρίφθη με την υπ' αριθμ. 9135/21420/22.3.1992 απόφαση του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ενώ και οι μεταγενέστερες αιτήσεις, τις οποίες ο αιτών υπέβαλε στις 9.11.1995 και 9.4.1996 περί εξ υπαρχής εξετάσεως του αιτήματός του για την παροχή ασύλου, απερρίφθησαν (υπ' αριθμ. 9135/21420-600094/17.12.1995 και 95/21420-436691/18.4.1996 έγγραφα της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας της Ελληνικής Αστυνομίας). Κατόπιν τούτου, ο αιτών υπέβαλε την από 8.7.1997 αίτηση, με την οποία ζήτησε να του επιτραπεί να παραμείνει στην Ελλάδα για ανθρωπιστικούς λόγους, κατ' εφαρμογήν των οριζομένων στα άρθρα 25 παρ. 4 του ν. 1975/1991 και 8 του π.δ/τος 61/1999. Αποδεχόμενος την αίτηση αυτή, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως ενέκρινε την παραμονή του στην Ελλάδα για ανθρωπιστικούς λόγους και διέταξε να του χορηγηθεί το σχετικό, προβλεπόμενο στο άρθρο 8 παρ. 1 του ως άνω π.δ/τος 61/1999, "ειδικό δελτίο παραμονής", ετήσιας διάρκειας, ακολούθως δε η ισχύς του "ειδικού δελτίου παραμονής" του αιτούντος παρετάθη μέχρι την 1.8.2002. Στις 18.6.2002 ο αιτών υπέβαλε αίτηση στο Τμήμα Αλλοδαπών Δυτικής Αττικής, με την οποία ζήτησε να παραταθεί η ισχύς του ως άνω δελτίου παραμονής του για ένα ακόμη έτος, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 8 παρ. 1 του π.δ/τος 61/1999, επικαλούμενος "ανθρωπιστικούς λόγους". Η αίτηση αυτή παρατάσεως διαβιβάσθηκε στη Διεύθυνση Αλλοδαπών της Ελληνικής Αστυνομίας, η οποία, με το υπ' αριθμ. 95/21420-344075/5.8.2002 έγγραφο, υπογραφόμενο από τον Προϊστάμενο του 3ου Τμήματος της εν λόγω Διευθύνσεως, εγνώρισε στο ως άνω Τμήμα Αλλοδαπών ότι "ο Γενικός Γραμματέας δεν ενέκρινε την για ανθρωπιστικούς λόγους παραμονή του εν θέματι αλλοδαπού στη χώρα μας, καθότι έκρινε ότι η αίτησή του δεν μπορεί να υπαχθεί στις προστατευτικές διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 2 Π.Δ. 61/99". Με την κρινόμενη αίτηση, ορθώς ερμηνευόμενη, ζητείται ήδη να ακυρωθεί η από 2.8.2002 πράξη του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, στην οποία παραπέμπει το ως άνω έγγραφο της Διευθύνσεως Αλλοδαπών του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας.

3. Επειδή, το άρθρο 15 του ν. 3068/2002 (ΦΕΚ Α' 274), το οποίο άρχισε να ισχύει, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 16 του αυτού νόμου, από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δηλαδή από 14.11.2002, προβλέπει τα ακόλουθα : "1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών και αφορούν : α) (...) γ) Άρνηση χορηγήσεως, άρνηση ανανεώσεως ή ανάκληση άδειας παραμονής αλλοδαπού στην Ελλάδα. δ) (...) 2. (...) 3. Εξακολουθούν να εκδικάζονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας οι ακυρωτικές διαφορές που γεννώνται : α) ... β) Από την προσβολή πράξεων, αναφερομένων στην αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Συμβάσεως της Γενεύης του 1951 περί του νομικού καθεστώτος των προσφύγων και του συναφούς Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967. γ) (...) 4. (...) 5. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις. 6. (...)".

4. Επειδή, εξάλλου, το άρθρο 25 του ν. 1975/1991 "Είσοδος - έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων κ.λπ." (ΦΕΚ Α' 184), το οποίο τιτλοφορείται "Διαδικασία αναγνώρισης προσφύγων", αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2452/1996 (ΦΕΚ Α' 283) και διατηρήθηκε σε ισχύ και μετά τη θέσπιση του νεώτερου ν. 2910/2001 "Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών κ.λπ.", ΦΕΚ Α' 91 (βλ. άρθρο 72 περίπτωση α' του τελευταίου τούτου νόμου) προβλέπει, στις παραγράφους 1 έως 3, τη διαδικασία αναγνωρίσεως αλλοδαπού ως πρόσφυγος, υπό την έννοια του άρθρου 1Α παράγραφος 2 της κυρωθείσης με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ Α' 209) από 28.7.1951 Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε με το από 31.1.1967 Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, κυρωθέν με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ Α' 125) και ορίζει, περαιτέρω, στην παράγραφο 4, τα εξής : "Σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται ο Υπουργός Δημοσίας Τάξης, ιδίως για ανθρωπιστι-

κούς λόγους, να εγκρίνει την προσωρινή διαμονή αλλοδαπού, του οποίου έχει απορριφθεί αίτηση για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, μέχρις ότου καταστεί δυνατή η αναχώρησή του από τη χώρα". Εξάλλου, το π.δ. 61/1999 "Διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπού ως πρόσφυγα κ.λπ." (ΦΕΚ Α' 63), εκδοθέν κατ' επίκληση εξουσιοδοτήσεως χορηγηθείσης με την παράγραφο 1 του άρθρου 24 του ν. 1975/1991 (τιτλοφορουμένου "Αναγνώριση και περίθαλψη προσφύγων", αντικατασταθέντος με το άρθρο 1 του ν. 2452/1996 και μη θιγέντος με το νεώτερο περί αλλοδαπών ν. 2910/2001), ορίζει στο άρθρο 8 παράγραφος 1 τα εξής : "Αλλοδαπός, του οποίου έχει απορριφθεί οριστικά η αίτηση για αναγνώριση της προσφυγικής ιδιότητας, πλην όμως του έχει εγκριθεί για ανθρωπιστικούς ιδίως λόγους η προσωρινή παραμονή στη χώρα μας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 25 του ν. 1975/1991 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2452/1996, εφοδιάζεται από την κατά τόπο αρμόδια Αστυνομική Αρχή, ατελώς, με ειδικό δελτίο παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους ετήσιας διάρκειας. Παρόμοιο δελτίο χορηγείται και στα μέλη της οικογενείας του. Ο κάτοχος του δελτίου αυτού οφείλει να αναχωρήσει χωρίς άλλη ειδοποίηση μέχρι την ημερομηνία λήξης της ισχύος του, εκτός και αν δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν την εκπνοή της προθεσμίας υποβάλλει στην καθ' ύλην αρμόδια Αστυνομική Αρχή του τόπου κατοικίας του, αίτηση για ισόχρονη παράταση της ισχύος του, επί της οποίας αποφαινεται ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης". Το αυτό άρθρο 8 ορίζει, στην παράγραφο 2, ότι "Για την έγκριση παραμονής αλλοδαπού για ανθρωπιστικούς λόγους λαμβάνονται υπόψη ιδίως η αντικειμενική αδυναμία απομάκρυνσης ή επιστροφής του αλλοδαπού στη χώρα καταγωγής ή συνήθους διαμονής του για λόγους ανωτέρας βίας (π.χ. σοβαροί λόγοι υγείας του ιδίου ή μέλους της οικογενείας του, διεθνής αποκλεισμός της χώρας του, εμφύλιες συρράξεις συνοδευόμενες από μαζικές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων), ή η συνδρομή στο πρόσωπο του ενδιαφερομένου της ρήτρας μη επαναπροώθησης (non refoulement) του άρθρου 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης της Ρώμης του 1950 περί προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου (Ν.Δ. 53/74, Α' 256) ή του αντίστοιχου άρθρου της Σύμβασης της Ν. Υόρκης της 10ης Δεκεμβρίου 1984 κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (Ν. 1782/1988)", ενώ προβλέπει, στην παράγραφο 3, ότι η διάταξη της παραγράφου 13 του άρθρου 2 του εν λόγω π.δ/τος 61/1999 (κατά την οποία ο αλλοδαπός, ο οποίος έχει υποβάλλει αίτηση αναγνωρίσεώς του ως πρόσφυγα και στον οποίον έχει, κατόπιν τούτου, χορηγηθεί "δελτίο αιτήσαντος άσυλο", μπορεί να επωφεληθεί των μέτρων υποδοχής που προβλέπονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 περίπτωση γ' και παράγραφος 4 του ν. 1975/1991, καθώς και των μέτρων προσβάσεως των ανηλικών τέκνων του στη βασική εκπαίδευση) εφαρμόζεται ανάλογα και για τους αλλοδαπούς που εφοδιάζονται με το ειδικό δελτίο παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. Τέλος, το π.δ. 189/1998 (ΦΕΚ Α' 140), εκδοθέν κατ' επίκληση εξουσιοδοτήσεως χορηγηθείσης με την παράγραφο 2 του άρθρου 24 του ν. 1975/1991, ορίζει, στο άρθρο 4, ότι οι αιτούντες την αναγνώρισή τους ως πρόσφυγες αλλοδαποί, καθώς και οι προσωρινά διαμένοντες για λόγους ανθρωπιστικούς μπορούν, υπό ορισμένους όρους, να απασχολούνται προσωρινά προς κάλυψη αμέσων βιοτικών αναγκών τους, ενώ το π.δ. 266/1999 (ΦΕΚ Α' 217), εκδοθέν κατ' επίκληση εξουσιοδοτήσεως χορηγηθείσης με την παράγραφο 4 του άρθρου 24 του ν. 1975/1991, προβλέπει, στο άρθρο 15, την παροχή, υπό ορισμένους όρους, ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης σε αλλοδαπούς, οι οποίοι έχουν αναγνωρισθεί από τις αρμόδιες αρχές ως πρόσφυγες ή έχουν υποβάλει σχετική αίτηση ή των οποίων έχει εγκριθεί η παραμονή στην Ελλάδα για ανθρωπιστικούς λόγους.

5. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 15 του ν. 3068/2002, οι οποίες παρετέθησαν στην τρίτη σκέψη, εξακολουθούν να υπάγονται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας αιτήσεις ακυρώσεως κατά πράξεων, με τις οποίες είτε απορρίπτεται η αίτηση, με την οποία έχει ζητηθεί από αλλοδαπό να επιτραπεί, κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις

των άρθρων 25 παράγραφος 4 του ν. 1975/1991 και 8 του π.δ/τος 61/1999 και για τους προβλεπόμενους στις διατάξεις αυτές λόγους, η προσωρινή διαμονή του στην Ελλάδα, είτε απορρίπτεται η υποβληθείσα αίτηση παρατάσεως της ισχύος του χορηγηθέντος σε αλλοδαπό, κατά τα προβλεπόμενα στις αυτές διατάξεις, "ειδικού δελτίου παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους". Και τούτο, διότι οι προμνησθείσες ειδικές διατάξεις του ν. 1975/1991 και του π.δ/τος 61/1999 εντάσσονται στην εθνική νομοθεσία περί προσφύγων, προβλέποντας μέτρα υπέρ αλλοδαπών, οι οποίοι δεν πληρούν μεν τις προϋποθέσεις αναγνωρίσεως των ως προσφύγων, υπό την έννοια της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, χρήζουν, όμως, ειδικής προστασίας έναντι κινδύνων, συνδεομένων, κυρίως, με την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα, από την οποίαν προέρχονται ή στην οποία διαμένουν, υπαγόμενοι, για το λόγο αυτό, από την ελληνική νομοθεσία (βλ. τις μνημονευθείσες στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις των άρθρων 8 παράγραφος 3 του π.δ/τος 61/1999, 4 του π.δ/τος 189/1998 και 15 του π.δ/τος 266/1999), σε προστατευτικό καθεστώς ανάλογο προς εκείνο που ισχύει για τους αλλοδαπούς, οι οποίοι είτε έχουν αναγνωρισθεί ως πρόσφυγες, υπό την έννοια της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης, είτε έχουν υποβάλει στην αρμόδια ελληνική αρχή σχετικό αίτημα, το οποίο εκκρεμεί. Κατά τη γνώμη, όμως, των Παρέδρων Δ. Μακρή και Ηλ. Μάζου, στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας εξακολουθούν να υπάγονται, κατά την έννοια του άρθρου 15 παρ. 3 παρ. δ' του ν.3068/2002, μόνον οι πράξεις εκείνες οι οποίες αφορούν αμέσως την ιδιότητα και το νομικό καθεστώς του πρόσφυγος, όπως ιδίως η άρνηση αναγνωρίσεως αλλοδαπού ως πρόσφυγος, η ανάκληση πράξεως παροχής ασύλου και η απέλαση πρόσφυγος κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 6 του π.δ/τος 61/1999 και τα άρθρα 32 και 33 της Συμβάσεως της Γενεύης.

6. Επειδή, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας η κρινόμενη αίτηση με την οποία ζητείται η ακύρωση πράξεως του Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, απορριπτικής της υποβληθείσης από τον αιτούντα αιτήσεως παρατάσεως της ισχύος του "ειδικού δελτίου παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους", το οποίο του είχε χορηγηθεί κατ' επίκληση των οριζομένων στα άρθρα 25 παρ. 4 του ν. 1975/1991 και 8 του π.δ/τος 61/1999.

7. Επειδή, το δικόγραφο της αιτήσεως υπογράφεται από δικηγόρο, ως πληρεξούσιο του αιτούντος. Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, ως πληρεξούσιος του αιτούντος παρέστη άλλος δικηγόρος, στον οποίον ο Πρόεδρος χορήγησε προθεσμία προς νομιμοποίησή του, η οποία έληγε στις 6.4.2004 και παρήλθε άπρακτη. Ενόψει τούτου και δεδομένου ότι ο αιτών δεν νομιμοποίησε, με προφορική δήλωση στο ακροατήριο, τον παραστάντα δικηγόρο, ούτε υπάρχει στο φάκελο συμβολαιογραφικό έγγραφο παροχής πληρεξουσιότητας προς το δικηγόρο που υπογράφει το δικόγραφο, η κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του κωδ. π.δ/τος 18/1989 (ΦΕΚ Α' 8).

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την υπό κρίση αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στον αιτούντα τη δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου που ανέρχεται σε τριακόσια ογδόντα (380) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 4 Μαΐου 2004

Ο Πρόεδρος του Δ' Τμήματος Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Μ. Βροντάκης Α. Τριάδη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 29ης Ιουλίου 2004.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Γ. Παναγιωτόπουλος

Α. Τριάδη